

กราบหลวงพ่อก็ค้น ผู้หญิงหรือผู้ชาย เด็ก หรือผู้ใหญ่ อย่างละก็คน เป็นการฝึกพวกเราไปในตัว

คุณยายท่านจะพูดเสมอว่า เสียตาย ที่ชาตินี้ท่านไม่รู้หนังสือ กอ ข้อ ไม่กระดิก (อ่าน กอไก่ ขอไข่ ไม่ออก) ถ้าท่านได้เรียน หนังสือและได้เกิดเป็นผู้ชาย ท่านจะสามารถ เทศน์ได้เลย และจะทำอะไรได้มากกว่านี้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะถูกเขากันไว้ไม่ให้เรียน หนังสือ คุณยายอธิบายเรื่อยๆ ว่า ภพชาติต่อไป สิ่งที่ไม่รู้อย่าได้มีเลย ให้เรียบ จบปริญาตรี ปริญาโท ปริญาเอก ดอกเตอร์ ไปทุกภพทุกชาติ จนกว่าจะเข้า นิพพาน

“บุญเป็นใหญ่ พอใจในสิ่งที่มี”

พระเดชพระคุณหลวงพ่อัมมขโย ได้

กรุณาเล่าว่า

“มีอยู่ครั้งหนึ่ง หลวงพ่อวัดปากน้ำ ท่านไปเทศน์ ได้รับถวายพัดขนนกยูงมา ๑ ด้าม ท่านอยากให้ลูกศิษย์ จึงให้ทำฉลาก ขึ้นเท่ากับจำนวนลูกศิษย์ทำวิชา ให้ อธิษฐานจิตเองว่าจะเป็นบุญของใครก็ได้ รับพัด ทุกคนต่างดีใจเบิกบาน เหมือนกับว่าจะเป็นการเลี้ยง แต่คุณยายท่านเงิบ คิด แต่อธิษฐานจิตเรียกบุญบารมีทั้งหมดว่า ‘บุญที่สร้างมาตลอดนี้จะพอหรือไม่กับการ ได้พัดเล่มนี้ ถ้าไม่ได้แสดงว่าบุญยังน้อย ต้องรีบสร้างความดีให้มากๆ ยิ่งขึ้นไปอีก’ และท่านไม่ได้แสดงความอยากได้จนนอก นอกหน้า ท่านอยากลองดูว่าบุญของท่าน มากพอหรือไม่ โดยท่านดูบุญตัวเองก่อน แล้วจึงอธิษฐานจิตนั่งเฉยๆ สงบนิ่งๆ เวลา จับฉลากคนอื่นจับฉลากก่อน คุณยายจับ ฉลากเป็นคนสุดท้าย ท่านอ่านหนังสือไม่ออก เอาฉลากไปให้เพื่อนอ่าน เพื่อนก็บอกว่า ‘พี่

จันทร์ (คุณยาย) ได้พัตขนนกยูง' เมื่อได้
ท่านกิติใจ เพราะพัตนี้ชื่อเหมือนนามสกุล
ของท่าน พัตแบบนี้หายาก ต้องเป็นบุญของ
คนนั้นโดยเฉพาะ เหมือนกับพระพุทธเจ้า
เสี่ยงบาตรให้บาตรลอยไป ผู้ได้รับได้ก็เป็น
บุญของผู้นั้น ซึ่งครั้งนั้นอชิตภิกษุ เป็นผู้ได้
บาตรเพราะเป็นหน่อเนื้อพุทธางกูร"

เมื่อคุณยายได้พัตมาแล้ว ก็ไม่ติดใน
วัตถุ คุณยายทองสุขขอไปถวายพระ ท่านก็
ให้ท่านนึกถึงบุญก่อน แล้วจึงให้เป็นการทำบุญ
อีกต่อหนึ่งก่อน พัตนี้จึงเป็นกานบุญเท่านั้น
ท่านไม่คิดเสียดายในวัตถุนี้เลย (๒๒ ธ.ค.
๒๕๒๒)

ใจของคุณยาย จะจรดจ้องอยู่กับ
ธรรมะภายในตลอด ไม่สนใจกับลาภ, วัตถุ
สิ่งของ ซึ่งเทียบค่าไม่ได้กับธรรมะภายใน
ใจท่านจึงมักน้อย สันโดษเป็นปกติ ท่านหวัง
แต่บุญที่จะปรารภกิเลสให้หมดสิ้นไป ด้วย
อริยาศัยแห่งพระบรมโพธิสัตว์

“ ยี่ ง ไ ช้ ยี่ ง ค ม ”

คุณยายเล่าว่า “เมื่อเข้ามาอยู่ในวัด
ปากน้ำ หลวงพ่อท่านก็ใช้งาน นั่งธรรมะจริง ๆ
จังๆ ใจของยายจะไม่ห่างจากศูนย์กลาง
กายเลย ดำรงสติมั่นตลอดเวลา ยายเป็นคน
ทำอะไรทำจริง ไม่หยุดๆ หย่อนๆ เวลาออก
จากเข้าที่ (นั่งธรรมะ) ไปทานข้าว ชักผ้า
ถูบ้าน ใจของยายจะประกอบอยู่ในธรรมะ
ตลอด หลวงพ่อวัดปากน้ำจะเรียกใช้ยายเรื่อย
เพราะใช้แล้วได้เรื่องได้ราว ท่านจึงให้ยาย
เป็นหัวหน้าขาดรู้ เหมือนผู้ใหญ่ใช้เด็กคน
ไหนคล่อง ก็ชอบใช้แต่คนนั้น เหมือนมิด
เล่มไหนคม ก็จะใช้แต่เล่มนั้น ยิ่งใช้ยิ่งคม
ยายถูกใช้ทำวิชา ยิ่งถูกใช้ ญาณรู้ยิ่งแตกฉาน
เชี่ยวชาญลึกซึ้งกว้างขวางสุดจะประมาณ
ได้”(๒๙ พ.ค. ๒๕๒๕)

คุณยายบอกว่า “ความรู้ของยาย ตึก